

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Zinovcenco Alexandru, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 09 decembrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Zinovcenco Alexandru Constantin, născut la 17 martie 1984, originar și domiciliat provizoriu în mun. Chișinău, str. Vasile Badiu 10/3, ap. 54 .

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 29.10.2015 – 09.12.2015 (prima instanță);
2. 09.02.2016 – 15.03.2016 (instanța de apel);
3. 27.04.2016 – 29.06.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 09 decembrie 2015, cauza fiind examinată în procedura simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Zinovcenco Alexandru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 186, alin.(2) lit. c), d) Cod Penal și în conformitate cu art. 34, 82 Cod Penal, i-a fost stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- art.27, 186 alin.(2) lit. c) Cod Penal și în conformitate cu art. 34, 82 Cod Penal, i-a fost stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu art. 84 Cod Penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, lui Zinovcenco Alexandru i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Zinovcenco Alexandru la data de 11.08.2015, în perioada de timp de la ora 03:00 - 04:00, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului de la ușa din față a pasagerului, a pătruns în automobilul de model „Rover 400”, cu n/î C OW 180, care era parcat în fața blocului de locuit de pe str. M. Dragan 32, mun. Chișinău, de unde a sustras un magnetofon de model „Alpina” cu prețul de 200 euro, care, conform cursului BNM la data comiterii infracțiunii constituia 4174 lei, astfel cauzîndu-i părții vătămate Calmațui Boris, un prejudiciu material considerabil în sumă de 4174 lei.

Tot el, în aceeași perioadă de timp, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a deteriorat geamul și a pătruns în automobilul de model „Mercedes Benz”, cu n/î C LZ 655, parcat în fața blocului locativ de pe str. M. Dragan 36/2, mun. Chișinău, de unde a sustras un cric cu prețul de 600 lei, astfel cauzînd părții vătămate Șchiopu Fiodor, un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă de 600 lei.

Tot el, în aceeași perioadă de timp, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului a pătruns în automobilul de model „Ford Tranzit”, cu n/î C QT 521, parcat pe str. M. Dragan 36/2, mun. Chișinău, de unde a sustras o șampilă la prețul de 500 lei, un registrator video cu prețul de 2100 lei și 6 chei cu prețul de 200 lei, astfel cauzînd părții vătămate Hiric Oleg, un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă de 2800 lei.

Tot el, la data de 08.10.2015, aproximativ la orele 05:00, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului, a pătruns în automobilul de model „Citroen C3”, cu n/î DN AK 734, parcat în fața blocului locativ de pe str. Voluntarilor 10, mun. Chișinău, care aparține părții vătămate Tabacari Alisa, de unde a încercat să sustragă o gentuță pentru dame cu prețul de 400 lei, o plapumă electrică cu prețul de 250 lei, un set de ștergere cu prețul de 400 lei, o geantă cu prețul de 40 lei, în care se aflau 3 pulovere bărbătești cu prețul de 350 lei fiecare, însă din motive independente de voința sa, acțiunile sale nu au fost duse pînă la capăt, deoarece a fost reținut de către colaboratorii de poliție, astfel prin acțiunile sale infracționale Zinovcenco Alexandru ar fi cauzat părții vătămate Tabacari Alisa o daună materială în sumă totală de 2140 lei.

Acțiunile inculpatului Zinovcenco Alexandru pe primele trei episoade din 11.08.2015, au fost încadrate de prima instanță în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Acțiunile inculpatului Zinovcenco Alexandru pe al patrulea episod din 08.10.2015, au fost încadrate de prima instanță în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c)

Cod penal, tentativa de furt, adică tentativa de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare.

În temeiul cererii inculpatului Zinovcenco Alexandru, prin înscris autentic, admis de prima instanță, cauza penală a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Zinovcenco Alexandru, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 de ore, invocând că:

- pedeapsa aplicată este prea aspră deoarece Zinovcenco Alexandru la faza judecării cauzei a recunoscut vina integral, s-a căit sincer în cele comise, a solicitat ca judecata să se desfășoare în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, iar prima instanță la aplicarea pedepsei nu a ținut cont de principiul proporționalității și a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră cu toate că sancțiunea art. 186 alin. (2) Cod Penal, prevede pedeapsa amenzii în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani. Astfel, o pedeapsă sub forma muncii neremunerate în folosul comunității pe un termen de 160 ore era oportună în speța dată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Zinovcenco Alexandru a săvârșit anume infracțiunile imputate. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentii, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cum ar fi: declarațiile inculpatului Zinovcenco Alexandru; declarațiile părții vătămate Calmațui Boris din data de 11.08.2015, date în cadrul urmăririi penale (f. d. 24, vol. I); declarațiile părții vătămate Șchiopu Fiodor din data de 11.08.2015 date în cadrul urmăririi penale (f. d. 121, vol. I); declarațiile părții vătămate Hiric Oleg, din data de 11.08.2015 date în cadrul urmăririi penale (f. d. 118, vol. I); declarațiile părții vătămate Tabacari Alisa din data de 08.10.2015, date în cadrul urmăririi penale (f. d. 162, vol. I); declarațiile martorului Calmațui Serghei din data de 11.08.2015, date în cadrul urmăririi penale (f. d. 48, vol. I); declarațiile martorului Lis Ilie din data de 13.08.2015, date în cadrul urmăririi penale (f. d. 123, vol. I); declarațiile

martorului Tabacari Aurel din data de 08.10.2015, date în cadrul urmăririi penale (f. d. 163, vol. I); declarațiile martorului Cociubaș Oleg din data de 08.10.2015 date în cadrul urmăririi penale (f. d. 165, vol. I); declarațiile martorului Chișcuță Igor din data de 08.10.2015, date în cadrul urmăririi penale (f. d. 166, vol. I).

Totodată, instanța de apel a reținut că potrivit materialelor cauzei (f. d. 54, vol. II), inculpatul Zinovcenco Alexandru, în cadrul examinării cauzei în prima instanță, a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar prima instanță, prin încheierea protocolară din 09.12.2015, a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată (f. d. 64, vol. II).

Privitor la argumentele apelantului în vederea aplicării unei pedepse mai blânde în privința inculpatului, instanța de apel a atestat că prima instanță a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Zinovcenco Alexandru, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunilor - că fac parte din categoria celor mai puțin grave, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de persoana inculpatului, de comportamentul acestuia de până la comiterea infracțiunii și după aceea. De faptul că, și-a recunoscut pe deplin vina și s-a căit sincer de cele săvârșite, respectându-se totodată și prevederile art. 364¹ Cod procedură penală. Prima instanță a ținut cont de circumstanțele agravante în privința inculpatului - comiterea unei infracțiuni de către o persoană care anterior a fost condamnată. Circumstanțe atenuante au fost stabilite ca recunoașterea vinei, căința sinceră.

Cu referire la argumentul apelantului referitor la aplicarea pedepsei muncii neremunerate în folosul comunității, instanța de apel a reiterat că prima instanță corect a reținut comiterea de către inculpat a infracțiunii în stare de recidivă deosebit de periculoasă, deoarece dânsul, fiind condamnat anterior de trei ori la închisoare pentru infracțiuni intenționate a săvârșit din nou cu o intenție infracțiune.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că anume aplicarea unei pedepse cu închisoarea ar asigura în cazul dat atingerea scopului pedepsei penale în privința inculpatului Zinovcenco Alexandru or, aplicarea altei pedepse nu ar duce la stabilirea echității sociale, la conștientizarea de către inculpat a faptelor comise, precum și la corectarea acestuia.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Marinescu Dumitru, care indicînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și a deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei inculpatului și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Zinovcenco Alexandru să-i fie

aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pe un termen de 160 de ore, invocând că:

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră, deoarece acesta la faza judecării cauzei a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise și a solicitat ca judecata să se desfășoare în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, conform art. 364¹ Cod de procedură penală;

- atât prima instanță, cât și instanța de apel la aplicarea pedepsei nu au ținut cont de principiul proporționalității și individualizării pedepsei și au aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră cu toate că sancțiunea art. 186 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsa amenzii în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani. Astfel, o pedeapsă sub forma muncii neremunerate în folosul comunității pe un termen de 160 ore era oportună în speța dată.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, din considerentul că motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. Pedeapsa stabilită de instanța de apel este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prescise în art. 78 Cod penal.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținînd seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că recurentul invocă ca temei de recurs, temeiul prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și anume că „s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentînd în acest context următoarele.

Astfel, ținînd cont de alegațiile recurentului în susținerea temeiului invocat, „pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră, deoarece acesta la faza judecării cauzei a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise și a solicitat ca judecata să se desfășoare în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, conform art. 364¹ Cod de procedură penală; atît prima instanță, cît și instanța de apel la aplicarea pedepsei nu au ținut cont de principiul proporționalității și individualizării pedepsei și au aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră cu toate că sancțiunea art. 186 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsa amenzii în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani. Astfel, o pedeapsă sub forma muncii neremunerate în folosul comunității pe un termen de 160 ore era oportună în speța dată.” Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă a recurentului, or din conținutul sentinței primei instanțe (f.d. 68-70, vol. II) și deciziei instanței de apel (f.d. 113-114, vol. II), rezultă că ambele instanțe la aplicarea pedepsei inculpatului au ținut cont corect de prevederile art. 61, 75, 76, 77, 82, 84 Cod penal, luînd în considerație circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, și anume de caracterul prejudiciabil al infracțiunilor săvîrșite – că sunt mai puțin grave, de motivul acestora, de influența pedepsei asupra corectării inculpatului, de comportamentul inculpatului de pînă la comiterea infracțiunilor și după aceasta, de faptul că și-a recunoscut pe deplin vina și s-a căit sincer de cele săvîrșite, dar și de prezența circumstanței agravante – săvîrșirea unei infracțiuni de către o persoană care anterior a fost condamnată, fiind în stare de recidivă deosebit de periculoasă, reducîndu-i pedeapsa în măsură echitabilă, conform cerințelor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, respingînd just argumentele apărării cu privire la aplicarea inculpatului unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, aplicîndu-i în aceste condiții pedeapsa cea mai aspră sub formă de închisoare, conformîndu-se astfel pe deplin prevederilor art. 82 alin. (2) Cod penal, ce stabilește expres că mărimea pedepsei pentru recidivă deosebit de periculoasă nu poate fi mai mică de cel puțin trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

În acest sens, veridic s-a reținut de către ambele instanțe că în privința inculpatului doar aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare,

pedeapsă ce conform sancțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 27, 186 alin. (2) lit. c) Cod penal este cea mai aspră, numai aceasta ar duce la atingerea scopului legii penale, or aplicarea unei alte pedepse mai blânde nu ar duce la restabilirea echității sociale și la conștientizarea de către inculpat a faptelor comise precum și corectarea acestuia, care deși anterior a mai fost condamnat de trei ori, nu a mers pe cale corijării dar a mai săvârșit din nou cu intenție prezentele infracțiuni, argumente ce sunt acceptate și însușite de instanța de recurs ordinar, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către prima instanță și instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului Zinovcenco Alexandru, împotriva sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 09 decembrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Zinovcenco Alexandru Constantin**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 iulie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda